

מס פקט

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 624 יום ה' 7 ביוני 2012

השבוע בגיליון

מינויים חדשים ברשות: עו"ד אייל עזורי וגבי שמעוני // הוראת נוהל: דגשים למתן ארכות לשנת 2011 //

קריאה אחרונה לגילוי מרצון – גם על הכנסות מהימורים

מ"ה – תנאי להערכת שווי מלאי שיטה הנותנת תוצאה הוגנת //

מ"ה – עוד גישה ליישום דני"א משה סמי //

שבח – פטור ממס שבח למוסד ציבורי מותנה בשימוש //

המשחטה שלא היתה // כנס רוה"ח : כמה מס באמת משלמים ? //

חשד: הצהרה כוזבת על מקום מגורים // שולה זקן לא תשב בכלא //

עדכונים מהשטח

תאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

מינויים חדשים ברשות: עו"ד אייל עזורי וגבי שמעוני

♦ **מר גבי שמעוני**, נבחר במכרז לתפקיד נציג המכס בבייג'ין. שמעוני הינו בוגר תואר ראשון בכימיה של אוניברסיטת A.S.U באריזונה, ארה"ב ובעל תואר שני במינהל וביקורת ציבורית, של אוניברסיטת חיפה. שמעוני מכהן מזה כשש שנים כממונה אזורי מע"מ עכו לפני כן שימש כממונה יחידת קמר"פ (קישור מע"מ לרשות הפלשתינית) וכן מילא שורת תפקידים בכירים ביחידות המכס במסגרתם היה חבר בוועדות המשותפות עם ירדן, מצריים והרש"פ בנושאי מסחר וכלכלה בגיבוש הסכמי השלום.

♦ **צוות המשרד מאחל לשני המינויים ברכות על המינוי ובהצלחה בהמשך דרכם**

♦ ביום 6.6.12 הודיע **דורון ארבלי**, מנהל רשות המיסים, על בחירתם במכרז של **עו"ד אייל עזורי** לתפקיד **ממונה מיסוי מקרקעין נתניה** ושל **גבי שמעוני** לתפקיד **נציג המכס בבייג'ין**.

♦ **עו"ד אייל עזורי**, שנבחר במכרז לתפקיד ממונה מיסוי מקרקעין נתניה הינו בעל תואר ראשון במשפטים וכן סיים לימודי שמאות מקרקעין בטכניון. עו"ד עזורי שימש בתשע השנים האחרונות כסגן מנהל מיסוי מקרקעין מרכז ולפני כן היה פרנט למשרדי מיסוי מקרקעין ופקידי שומה במחלקה המשפטית.

הוראת נוהל: דגשים למתן ארכות לשנת 2011

מדידת מספר הדוחות ששודרו לעניין מתן ארכות כאמור, תמשיך להיערך על פי דוחות ששודרו על ידי המייצג באמצעות מחשב שע"מ בלבד. דו"ח ששודר באמצעות האינטרנט, לא יזכה את המייצג בארכה כמייצג משדר, אלא הדו"ח יחשב ככזה שהוגש ידנית (ללא שידור). בנוסף, כולל הנוהל התייחסות לאופן מדידת הארכות במקרים מיוחדים, לעיצום כספי המוטל בשל איחור בהגשת דו"ח מקוון ולפניות למרשם המייצגים.

♦ **רצ"ב טבלה מרכזת של עיקרי הנוהל, תוך פירוט תאריכי השלבים במהלך ואחוז ההגשה הנדרש:**

♦ ביום 21.5.12 פורסם נוהל למייצגים בענין: דגשים בנוהל מתן ארכות להגשת דוחות מס הכנסה לשנת המס 2011. לצורך תפעול נאות של נוהל מתן ארכות, פורטו הדגשים להוראת הביצוע שבנדון שתפורסם בימים הקרובים **באתר האינטרנט של רשות המסים**. דגשים אלו נועדו להבהיר כללים חשובים בנוהל עד לפרסום הוראת הביצוע שהיא המחייבת בנושא מתן ארכות לשנת 2011.

הסדר הארכות, מתייחס לשני סוגי מייצגים:

♦ מייצגים מקושרים המשדרים את הדוחות השנתיים ישירות למחשב שע"מ.

♦ מייצגים שאינם משדרים את הדוחות כאמור.

סוג הנישום	יחידים	חברות	מייצג שאינו משדר דוחות *	מייצג שאינו משדר דוחות **
א	45% - 28.6.2012	15% - 28.6.2012	30% - 31.7.2012	20% - 31.7.2012
ב	85% - 31.7.2012	35% - 30.8.2012	70% - 29.11.2012	50% - 29.11.2012
ג	100% - 30.8.2012	100% - 29.11.2012	100% - 31.1.2013	100% - 28.2.2013

* שידור דו"ח באמצעות מחשב שע"מ בלבד ולא באמצעות אתר האינטרנט של רשות המיסים.
** לא כולל דוחות של מלכ"רים וחברות משפחתיות (לגביהם יערך חישוב לפי האחוזים שנקבעו למייצג שאינו משדר דוחות חברות).

קריאה אחרונה לגילוי מרצון – גם על הכנסות מהימורים ירון הרוש, עו"ד גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

הגילוי מרצון, ולא יחול על עבירות בסיסיות כגון: אי הגשת דוחות וניכויים. ויובהר, כי החסינות ככל שתינתן על הליך הגילוי מרצון בנוהל הקבוע הינה- "רק בתחום עבירות המס", ובהוראת השעה החסינות תהיה: "מפני כל סנקציה פלילית במסגרת דיני המס שבסמכות רשות המיסים".

♦ הוראת השעה אינה חלה על גילויים וחשיפתם של כספים, רכוש והון המוחזקים במדינת ישראל, במקרה כזה ימשיך לחול הנוהל הקבוע. עם זאת הוראת השעה תחול כאמור על נכסי והכנסות חוץ ועל כל מקרה בו תמצא הוועדה, כי ראוי ונכון להחילו.

♦ חשוב לבצע את הליך הגילוי מרצון דרך עו"ד, שכן במקרה שאינו מאושר, עו"ד הוא היחיד שיש לו חיסיון מלא, לעומת רו"ח, יועץ מס וכו'.

תחולת הוראת השעה על הכנסות מהימורים

♦ הוראת השעה אינה חלה על נכסים והכנסות אשר הופקו כתוצאה מעבירה פלילית מסוג "פשע" לפי חוק העונשין. אלא שעבירת ביהימורים מצידו של המהמר הינה עבירת "עוון".

בין נכסי והכנסות החוץ שלגביהם חלה הוראת השעה נחשבים גם ההכנסות מהימורים בקזינו בחו"ל, או הימורים אינטרנטיים, זאת לאור סעיף 4א (11) לפקודת מס הכנסה, המסווג את מקום הפקת ההכנסה, "לגבי השתכרות או רווח מהימורים, מהגרלות או מפעילות נוספת פרסים, כאמור בסעיף 2א – מקום מושבו של משלם ההשתכרות או הרווח האמור", קרי מקום מושבו של הקזינו או השרת במקרה של הימורים אינטרנטיים.

♦ לעניין ההקלות, אם כן, כל התנאים שפורטו בנוהל הקבוע לא יחולו בזמן הוראת השעה בכל הנוגע לנכסי והכנסות חוץ, מלבד, לא יחול הנוהל כאשר הבקשה לגילוי מרצון נעשית בעקבות או במקביל לחקירה או בדיקה הנעשית ע"י מי מרשויות המדינה בהתאם לאמור בתנאי הנוהל הקבוע. כמו כן, לכאורה, אם יתקבל הליך הגילוי מרצון, יש חשיבות רבה מאד לחיסיון על המידע שמועבר לרשות המיסים, שכן ישנם מקרים שבהם מפר המגלה את תנאי הגילוי מרצון ואז יכולה הרשות להשתמש בנתונים שנמסרו כראיה באישום פלילי כנגדו. כך למשל על פי הנוהל הקבוע, במקרה שיידחה מאחת מהסיבות שלרשות כבר היה מידע לגבי המגלה.

♦ עם זאת, הוראת השעה נותנת יותר חסינות לפונים, שכן בקשה שלא תעמוד בקריטריונים, לא תטופל במסגרת הוראת השעה, אולם, במידע שנמסר לא ייעשה שימוש הן במישור הפלילי והן באזרחי וכן בשלב הליך ברור העובדות.

♦ תחולת הוראת השעה המקלה לנוהל הגילוי מרצון עומדת להסתיים ביום 30.6.2012. ההוראה מקלה על תושבי ישראל המחזיקים מחוץ לישראל כספים, רכוש, הון, וכו', אשר ההכנסות בגין לא דווחו עד כה בישראל ומכאן שככל הנראה גם המס בגינם לא שולם.

♦ אם כן, עד לסוף החודש עדין יתאפשר לאלה הרוצים בכך לבצע הליך של "גילוי מרצון", אשר יקנה למגלים חסינות מנקיטת הליכים פלילים במישור דיני המס, וכן יעניק הקלות במישור הגבייה, קרי ריביות, הפרשי הצמדה וקנסות.

♦ בקשות לגילוי מוגשות ומטופלות בדרך כלל על פי הנוהל לגילוי מרצון הקבוע (הישן) מיום 10.4.2005, הוראת השעה שעומדת לפוג מציעה הקלות משמעותיות ביחס לנוהל הקבוע ולא לה שימנעו מלעשות כן, במידה והוראת השעה לא תוארך או שתבוא אחרת במקומה, ימצאו עצמם אל מול הנוהל הקבוע של גילוי מרצון, שהינו נוקשה יותר הן במישור הגבייה הן במישור הפרוצדוראלי ובעיקר ביכולתה של הוראת השעה לרכז ולטפל במישור הפלילי והאזרחי, תחת קורת גג אחת.

♦ לאחרונה אף עלו לכותרות מספר מקרים הנוגעים לכספים שהושגו מהימורים, בהם הגבירה רשות המיסים את מאמציה לחשיפת רכוש וכספים לא מדווחים המוחזקים על ידי ישראלים בחו"ל, כמו גם התערערות החיסיון הבנקאי הנהוג במדינות שונות, אשר נכון להיום, במידה ורשות המיסים תחפוץ לקבל מידע אודות נישום ספציפי יתכן שיהיה ביכולתה לקבל את המידע אודותיו מהמערכות הבנקאיות הזרות.

♦ מלבד ההקלות שצוינו לעיל הינה, כי אין לדעת איזה הוראה אם בכלל תחליף את זו הנוכחית והאם היא תענה לצורכיהם. עם זאת יש לשים לב, כי על הפונה לענות על מספר תנאים. בטרם נפרט את התנאים כאמור בקשות לגילוי מרצון מוגשות ומטופלות בדרך כלל בהתאם לנוהל הקבוע לפיו על הליך, לעמוד בתנאים הבאים:

1. פנייה כנה מלאה וגלויה מטעם הפונה.
2. אין מידע קודם בידי רשות המיסים או בידי רשות שלטונית אחרת הקשור לגילוי מרצון. שאז ההליך יידחה.
3. במשרדי רשות המיסים לא הוחל בבדיקה במישור האזרחי של התיקים הקשורים לפונה ו/או לתאגידים ו/או לשותפים שיש להם נגיעה להליך.
4. המידע לא נכלל בהליך אזרחי או פלילי המתנהל בביהמ"ש.

5. המידע לא פורסם בתקשורת, במקרה זה יחשב המידע כאילו מצוי בידי רשות המיסים.

♦ לעניין החסינות מההליך הפלילי על פי הנוהל הקבוע, החסינות תחול אך ורק לגבי המידע שנמסר וסכום המס אותו שילם התושב במסגרת הליך

תנאי להערכת שווי מלאי שיטה הנותנת תוצאה הוגנת

ע"מ 18/09 ינוסוף נסים עופר ואח' נ' פקיד שומה י-ם 1
רוזנברג אברהם, משפטן (יועץ מס)

העסקית של הנישום היא בלתי סבירה, ובשלב זה יחזור הנטל לנישום. בנטל זה עמד המשיב באופן עקרוני החברה לא הייתה מנועה מלהעריך את המלאי שלה על בסיס הערכת שווי שוק. גם נתוני העלות האובייקטיביים לא בהכרח משקפים את שווי של המלאי, אם בשל שינויים אינפלציוניים ואם בשל אירועים אחרים המשנים את ערך השוק, אלא שביתרונה של הערכת מלאי בדרך מסוימת על פני דרך אחרת, לא די כדי להצדיק את תיקונם של דוחות נישום שנעשו על בסיס שווי שוק שהיא אחת מהדרכים המקובלות והלגיטימיות לפי כללי החשבונאות להערכת מלאי. וודאי לא מקום בו לא נתגלה פגם בנתונים המוצגים והם לא נפסלו. כל זאת, כל עוד השיטה בה הוערך שווי השוק היא שיטה סבירה. תנאי לקבלת כל שיטה, ובכלל זה שיטה להערכת שווי מלאי, הוא כי היא תיתן תוצאה הוגנת ונאמנה. והיה ושיטה מסוימת איננה נותנת תמונה נכונה וסבירה, אין לנקוט בה. לא יכולה להיות מחלוקת שכנקודת מוצא, נכון לומר כי שווי השוק של תכשיט כמו גם של שעון אופנה פוחת עם הזמן. מלאי של תכשיטים, כמו מלאי בענפים דומים של סחורות המיוצרות לפי האופנה, אינו שומר על שווי והוא מורכב דרך כלל ממלאי חי, מלאי איטי ומלאי מת. בנסיבות העניין, לא נמצאה אי סבירות במודל ובהערכת השווי הרגרסיבי של המלאי כפי שקבע אותו רו"ח פישמן על פי הנתונים האמפיריים שקיבל מהחברה. סופו של יום אפוא, הערעור מתקבל בכל הנוגע להערכת שווי המלאי של המערער על כל המשתמע מכך. נטל ההוכחה לעניין התרת הוצאות בניכוי מוטל על הנישום. על החברה מוטל אפוא, להוכיח את טענתם כי ההשקעה בחברה קשורה הייתה של החברה. במקרה זה, לא זו בלבד שהמערער לא הוכיחו זאת, אלא שהראיות מצביעות על כך שההשקעה לא הייתה של החברה. נטל ההוכחה לעניין התרת הוצאות בניכוי מוטל על הנישום ובמסגרת זו על הנישום להציג ראיות ממשיות ותייעוד מתאים לביסוס טענותיו בעניין הוצאות שהוציא. על הנישום להוכיח לא רק את קיומן של הוצאות אלא גם למי שולמו התשלומים שהוא מבקש להכיר בהם. בנסיבות, לא עלה בידי המערער להוכיח את טענותיהם, וערעורם בעניין זה נדחה. המערער מבקשת לנכות מהכנסותיה בשנת המס 2002, מס תשומות ששולם על ידה בשנים שקדמו לשנת מס זו. די בעובדה זו כדי לדחות את ערעורה בעניין זה.

תוצאה :

♦ הערעור התקבל בחלקו.

ניתן ביום 30.5.2012

ב"כ המערער: עוה"ד יוסי רומנו וג'ק בלנגה

ב"כ המשיב: באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

♦ המערער, הם חברה העוסקת ביבוא ושיווק קמעונאי וסיטונאי של תכשיטי יוקרה (להלן: "החברה"). החברה הפעילה בזמן הרלוונטי להליך שלוש חנויות בהן היא שיווקה את מוצריה. הערעורים מכוונים הן על החלטת המשיב שלא לקבל את דוחות המערער לשנות המס 2002, 2004 ו-2005 והן על החלטת המשיב שלא לקבל את דוחות המערער ולקבוע לה שומות לפי מיטב השפיטה לשנות המס 2003-2006.

♦ טענות המשיב, כי בבדיקת רשימות המלאי המתוקנות שהגישה החברה בראשית חודש דצמבר 2007, מחיר העלות המקורית של מוצרי המלאי השונים הוכפל במקדם הפחתה של 35% או 80%, והיו פריטים רבים שמקדם הפחתה שלהם הגיע לשיעור של 100%. עוד טען המשיב כי במאזני החברה נרשם סעיף מאזני בשם "השקעה בחברה מוחזקת" בין השנים 2002-2004 ובשנת 2005. נרשם כי סכום ההשקעה ב"חברה המוחזקת" הינו אפס כשבביאור צוין כי החברה הגישה תביעה נגד היזם הראשי בפרויקט להשבת כל ההשקעה שבוצעה, ולאחר שהתביעה נדחתה על ידי בית המשפט, החברה מחקה את ההשקעה בדו"חות הכספיים שלה. בנוסף נדרש סכום ההשקעה כהפסד הון. עוד טען המשיב כי לא היה מקום לרישום בדו"ח המס לשנת 2002 במסגרת ההוצאות, הוצאות פחת בסך של 623,068 ש"ח. לבסוף טען המשיב, כי בדו"ח שהגישה המערער לשנת 2002 היא ציינה בביאורים לדוחות הכספיים כי סעיף הקניות כולל גם "מס תשומות שלא נדרש משנים קודמות בסך של כ-1 מיליון ש"ח". ברם, המערער לא המציאה מסמכים מאמתים ואת חשבוניות המס הספציפיות הכוללות את סכומי מס התשומות המעידים כי אכן הן לא דווחו ולא נדרשו משלטונות מע"מ.

ביהמ"ש המחוזי בירושלים בפני כב' השופט דוד מינץ:

בית המשפט קיבל את הערעור בחלקו ופסק כלהלן: במקרה דנן אין מחלוקת שספרי המערער לא נפסלו. בנסיבות אלו לפי הוראות סעיף 155 סיפא לפקודה, במקרה בו ספרי החשבונות של הנישום קבילים והנושא שבמחלוקת הוא פנקסי בלבד, קמה למשיב "חובת ההצדקה". משמעותה של "חובת ההצדקה" היא כי על המשיב לפתוח בהבטחת הראיות בהליך הערעור ולהצדיק את שומתו, אך אין בה כדי להפוך את נטל ההוכחה החלטות פקיד השומה הן החלטות מנהליות ומשכך חל עליהן כלל הראיה המנהלית לפיו ראיה מנהלית היא ראיה שאדם סביר היה מסתמך עליה או שרשות מנהלית סבירה הייתה מסתמכת עליה. העמידה של פקיד השומה ב"חובת ההצדקה", די בכך כי יצביע על סבירות החלטתו כי התוצאה

העיתון המקצועי לענייני מסים

בתוך שלוש שנים מתום שנת המס שבה הוגש הדו"ח, לרבות אפשרות להרחבת התקופה ל-4 שנים באישור המנהל. יישומה של הלכת דני"א איקאפוד, מביאה לתוצאה לפיה יש לכאורה לקבל את הערעורים שהוגשו לשנים 1999-2002. ואולם, בנוגע לשנת 2002 לאור תיקון החוק, לא חלה התיישנות בנוגע לשנה האחרונה.

◆ טענתו העקרונית של המערער לעניין פסילת הספרים היא שמדובר בסטייה שאינה מהותית, שלא מקשה על המשיב מלהגיע לחקר האמת בנוגע להכנסתו החייבת של המערער ולפיכך שאינה מצדיקה פסילתם. ביהמ"ש מקבל עמדת המשיב בעניין זה, כי אין זה סביר שהזמנת העבודה והקבלה בגין ביצוע העבודה יוצאו באותו מועד, לאחר גמר העבודה, וכי הדבר מעלה סברה, כי היה בכך משום נסיון של המערער "להתאים" בין ספר ההזמנות לבין ספר הקבלות ו/או החשבוניות בדיעבד, וזאת לאחר קבלת החלטה בידי המערער על אילו הזמנות לדווח בספר ההזמנות.

בנוסף, טענתו של המערער לפיה לא ידע בשלב ההשגה, כי השומה תוצא בהסתמך על התדריך הכלכלי ומשכך לא ניתנה לו ההזדמנות להשיג כנגד אותה טענה; וכי היא מהווה הרחבת חזית ואינה תואמת לעקרון תום הלב, אינן יכולות לעמוד. התדריך הכלכלי מציג חלופות לפיהן נבחנת ההכנסה לפי הכנסה לקבוצת עובדים או לפי הכנסה לפי עובד יחיד. במקרה זה חישוב המשיב את השומה על בסיס פדיון לעובד יחיד והכפילו במספר העובדים של המערער. המערער טען, כי אינו מעסיק ברגיל יותר מ-2 עובדים שהם בניו. ביהמ"ש קיבל את עמדת המשיב לעניין מספר העובדים. כל עוד העסיק המערער מתחת ל-3 עובדים ראה במערער כעובד בעצמו; וכאשר העסיק למעלה מ-3 עובדים חושבה תרומתו כשל 1/2 עובד נוסף. בכך למעשה הקל המשיב בתחשיבו עם המערער.

◆ בנוסף, קבע המשיב 10% רווח נוספים על חומרים, כמקובל בענף, תחת ההנחה שאלו סופקו באמצעות המערער, וכן הוסיף 10% שיעור רווח מקובל של קבלני משנה. ביהמ"ש קבע, כי יש לקבל את הערעור באופן חלקי לגבי התוספת של 10% רווח בגין רווח קבלני משנה. ביהמ"ש לא מצא מקום להתייחס לשומה שנערכה על בסיס השוואת הון לשנת המס הנדונה.

התוצאה:

- ◆ הערעור לשנים 1999 – 2001 התקבל.
- ◆ הערעור על פסילת ספרים לשנת 2002 נדחה.
- ◆ הערעור על השומה לשנת 2002 נדחה, למעט תוספת של 10% בגין רווח קבלני משנה.

ניתן ביום 28.5.12.

בשם המערער: עו"ד דכור סוהיל

בשם המשיב: עו"ד הגב' דנה גורדון-ונדרוב

עוד גישה ליישום דני"א משה סמי

עמ (חי') 719-05 בריק עיסא אחמד נ' פקיד שומה עכו אינגה אייזנברג, עו"ד

◆ המערער, תושב אבו סנאן, עוסק כקבלן עבודות בנייה. למערער הוצאו שומות לשנות המס 1999-2002 (להלן: "שנות המס שבערעור"), לפי מיטב השפיטה בהתאם לסעיף 145(א)(2)(ב) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). כמו כן, נערכה למערער השוואת הון לתקופה של 1997-2001. ב-5.1.04 הגיש המערער השגה. בעקבות ההשגה התנהל דיון במסגרתו התקיימו חמישה דיונים. המערער נדרש להמציא למשיב את פנקסיו לאותן שנים. לאחר בדיקתם, הודיע המשיב על פסילת הספרים לכול שנות המס שבערעור לרבות שנת המס 2002. ההודעה בדבר פסילת הספרים, לפי סעיף 130(ג) לפקודה, חתומה בידי סגן פקיד השומה ונושאת תאריך 2.12.04. השומות שוגרו למערער, בדואר רשום ביום 10.1.05. הערעור לביהמ"ש הוגש הן בנושא פסילת פנקסי החשבונות והן בנושא השומות. הערעור הוא על שומות שהוציא המשיב למערער לפי סעי' 152(ב) לפקודה ועל פסילת ספרים.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה – כב' ס' הנשיאה שופטת ש' וסקרוג:

אין חולק שהמערער הגיש השגה על השומות שהוצאו לו לשנים 1999-2002 ביום 5.1.04; עוד אין חולק, כי רק ביום 10.1.05 שלח המשיב למערער בדואר רשום את הודעתו בדבר החלטתו בהשגה. משמע, ההחלטה בהשגה יצאה מאת המשיב למענו של המערער בחלוף שנה מיום שהוגשה ההשגה, ובאופן שהחלטת המשיב לא נתקבלה אצל המערער בתוך שנה מהמועד בו הגיש ההשגה.

בנסיבות אלה, מאחר שהמשיב הפעיל סמכותו לפי סעיף 152 לפקודה לאחר המועד הקובע לתחולת ההלכה (23.5.04), ושיגור החלטה בדבר דחיית ההשגה לא בוצע בתוך שנה מיום שהוגשה ההשגה, אזי יש לראות את ההשגות שהוגשו, ככאלו שנתקבלו. המשיב, תוך יישום דני"א 3993/07 פקיד שומה ירושלים 3 נ' איקאפוד בע"מ. [פורסם בנבו] (להלן: "דני"א איקאפוד") הודיע בסיכומיו, כי השומות שהוצאו לשנים 1999-2001 אינן עומדות בתנאים שנקבעו בדני"א איקאפוד לגבי הלכת 'סמי משה' ולפיכך למעשה יש לראות את ההשגה שהוגשה לגבי שנים אלו (1999-2001) כהשגה שהתקבלה.

◆ בהתייחס לשנת המס 2002, ביהמ"ש מפנה לתיקון 134 לפקודה. עד לתיקון 134, קצבה הפקודה את תקופת ההתיישנות לדון בהשגה שהגיש נישום לשנה מיום שהוגשה הודעת ההשגה. בתיקון 134 לפקודה שתחולתו לגבי דוחות לשנת 2002 ואילך תוקן נוסחו של סעי' 152(ג) לפקודה באופן שתקופת ההתיישנות במסגרתה יכול פקיד השומה להפעיל סמכותו להוצאת שומה בשלב ב' נתחמה עפ"י שתי חלופות: 1. המאפשרת לפקיד השומה להפעיל סמכותו בתוך שנה מיום שהוגשה השגה; חלופה שנייה המאפשרת להפעיל סמכותו

פטור ממס שבח למוסד ציבורי מותנה בשימוש
 ו"ע 6809/06/11 הרב הרצוג, מפעלים תורניים נ' מסמ"ק י-ם
 רוזנברג אברהם, משפטן (יועץ מס)

החלקה הייתה בבעלות העוררת במשך 54 שנה. על מנת לזכות בפטור לפי סעיף 61 (ב) (1) לחוק, על העוררת נטל הראייה להוכיח ראשית, כי עשתה במגרש שימוש במישרין במגרש. לא הוכח כי נעשה שימוש במגרש, בהנחה שמדובר בשימוש במישרין, במשך 80% לפחות מתקופת החזקה של המגרש בידי העוררת. במילים אחרות, לא עלה בידי העוררת להוכיח כי במשך 43 שנים היה במקום גן פורח שבו נחו עובדי העוררת. כל שעלה בידה להראות הוא כי הגן המנוח חיים עוזרי ז"ל, טיפל בגינה, לכל היותר, 33 שנה ולאחר מכן הגנה במגרש הוזנחה וזנחה. כמו כן, לא הוכח שהשימוש היה במישרין למטרות העוררת, שעל טיבן לא הובאו ראיות. ע"א 9946/06 אינו חל בעניינה של העוררת, כי "שימוש במישרין" בסעיף 61 (ב) לחוק מתייחס לשימוש ב"מקרקעין" ולא לשימוש "זכות במקרקעין". בע"א 9946/06 הדיון נסב על זכויות הבניה של המערערות שם, לכן די שהמערערות בע"א 9946/06 עשתה שימוש במקרקעין שנמכרו כדי לזכות בפטור. הוועדה קבעה, בעניינינו כי לא התקיימו התנאים לקבלת הפטור לפי סעיף 61(ב) (1) לחוק מיסוי מקרקעין: העוררת לא עשתה שימוש במגרש 80% מתקופת החזקה. העוררת, לא השכילה להוכיח שהגן פרח זמן ארוך יותר עד שהובר ולא הוכיחה קיומו של שימוש ישיר במגרש במסגרת פעולותיה לקידום מטרותיה כ"מוסד ציבורי". אפילו היה הגן פורח ומשמח לב אנוש, אין מדובר בשימוש במישרין על-ידי העוררת. העולה, כי העוררת לא הוכיחה כי המגרש שימש אותה במישרין ולא הוכיחה כי המגרש שימש אותה 80% מתקופת החזקה שלה במגרש. מכירה של מחצית המגרש, העוררת גם מלינה על כך שלא ייתכן כי לגבי מחצית החלקה הרשומה כיחידה אחת במשרד ספרי האחוזה, ניתן פטור בעוד שלגבי המחצית השניה של החלקה (המגרש) ניתן פטור חלקי, טענה זו יש לדחות.

◆ סיכום: הערר נידחה. אין מקום לחייב בהוצאות את העוררת הן בשל העיכוב במתן ההחלטה בהשגה על-ידי המשיב והן בשל העובדה שהמשיב קמץ ידו ולא אפשר לתת לעוררת אורכה להגשת השגה.

תוצאה :

◆ הערר נדחה.

ניתן ביום 4.6.2012

ב"כ העוררת: עוה"ד חנה מיזל חובב

ב"כ המשיב: עוה"ד חגי דומברוביץ'

ב"כ המשיב: לא צוין

◆ המערערות, היא בעלים של נכס הידוע כגוש 30164, חלקה 254, אשר נרכש ביום 11.8.19. על חלק מהחלקה הוקם בניין משרדים וחלק אחר נותר לא בנוי (להלן – "המגרש"). העוררת חפצה להרחיב את משרדיה, ולהוסיף על המבנים הקיימים, אך בשל קשיים כלכליים החכירה העוררת ביום 14.2.2006 בחכירה ל 999- שנה את בניין המשרדים וזכויות הבניה על הגג ל"בית יהודה וחנה", תאגיד ללא כוונת רווח שמקום מושבו בלוקסמבורג. החכירה נרשמה ביום 5.3.2008. העוררת הופטרה מתשלום מס שבח בגין מכירת הבניין, אולם חויבה בתשלום מס שבח בגין הזכות לבנות על הגג בסך 103,860 ש"ח. ביום 25.6.2008 ניתן פסק דין בע"א 9946/06 קופת חולים כללית נ' מנהל מס שבח (להלן: "בע"א 9946/06"), ולאור פס"ד זה הגישה העוררת ביום 20.7.2008 בקשה לתיקון שומה ובקשה זו אכן התקבלה, השומה תוקנה בהתאם, והעוררת קיבלה את הכסף ששילמה בחזרה. ביום 12.12.2006 החכירה העוררת את המגרש לסילבן דביקו בחכירה ל 999- שנה. החכירה נרשמה ב 5.3.2008. המשיב חייב את העוררת לשלם מס השבח בסכום של 816,881 ש"ח ומס מכירה בסכום של 141,338 ש"ח, והעוררת שילמה סכומים אלה. העוררת חויבה בתשלום מחצית מס השבח, בהתאם להוראות סעיף 61 (ב) (2) לחוק מיסוי מקרקעין, מאחר והחזיקה במגרש יותר מארבע שנים. אף כאן, בעקבות פסק הדין שניתן בע"א 9946/06, פנתה העוררת למשיב ביום 25.1.2009 בבקשה לפתוח מחדש את השומה ולהשיב לה את המס ששולם. ביום 1.7.2010 החליט המשיב לדחות את הבקשה בנימוק כי לא ניתן להחיל את פסק הדין בע"א 9946/06 על המקרה הנידון. ההחלטה אינה מנמקת מדוע אין להחיל את ההלכה שנפסקה בע"א 9946/06 על המקרה הנידון. עוד נאמר בהחלטה של המשיב כי לא שוכנע שהמגרש, שעליו היתה גינה, לטענת העוררת, שימש במישרין את העוררת.

◆ בערר שהגישה העוררת ניטען כי לא היה מקום לפיצול פיסוי של החלקה כי מדובר ביחידת רישום אחת ולא היה מקום להסיק מסקנה לחובתה בשל העובדה שהחלקה נמכרה לשני קונים נפרדים ולא כמקשה אחת. המשיב גם התעלם מהתצהירים שהוגשו לו ושלפיו המגרש שימש את העוררת טרם שנקלעה לקשיים כלכליים, ומכאן הערר.

חברי הוועדה כב' הש' משה רביד, עו"ד ליאור דודאי, שמאי משה יצחקי:

חשד: הצהרה כוזבת על מקום מגורים

ביום 6.6.12 שיחרר בית משפט השלום בחיפה, כב' השופטת תמר נאות-פרי, תחת מגבלות את בני הזוג גיאנית ומונדר חירי, פסיכולוג ומורה מחיפה, בשל חשד על הצהרה כוזבת של מקום מגוריהם וקבלת זיכויים בסך של 520,000 ש"ח שלא כדין. השניים נחקרו ע"י משרד חקירות מס הכנסה חיפה והצפון. מהבקשה שהוגשה לבית המשפט עולה, כי בשנים 2001 - 2012 דיווחו השניים למעסיקיהם, כי הם גרים בפקיעין והודות לכך זכו לזיכויים ממס מתוקף התקנות עפ"י סעיף 11 לפקודת מס הכנסה - "זיכוי מס לתושב איזור ספר...". בפועל, כך עפ"י החשד, גרו השניים בחיפה וכל מרכז חייהם התנהל בחיפה.

כנס רוה"ח: כמה מס באמת משלמים?

אחד המושבים בכנס, בהנחיית רו"ח עפר מנירב עסק בשאלה: "כמה מס אנחנו משלמים באמת?" לפי רו"ח מנירב, לפי החישוב שלו יוצא שהמס האפקטיבי הישיר עובר את מחצית ההכנסה וכולל המיסים העקיפים, בלו, מע"מ ועוד מגיע סך המס עד לשני שליש מההכנסה. ד"ר חיים גבאי סמנכ"ל רשות המיסים אמר, כי הנוסחה הקבועה בחוק אינה מתייחסת למס אמת אלא נצמדת לחזקות, ולכן גם הרשות נמצאת בבעיית אי ודאות. מנירב אמר, כי בפס"ד מסוימים יש קביעות ברורות לגבי איזה סוג של מס יש לשאוף לגבות ובאחרים אין קביעות ברורות. כאן הצטרפו עו"ד רמי אריה ועו"ד גבאי והסכימו שאין קביעות ברורה מבית משפט. רו"ח ג'קי מצא, לשעבר מנהל רשות המיסים, הסביר ש-90% מהמס משולמים ע"י שני העשירונים העליונים במשק. הבעיה למשק היא שמרבית השכירים הללו אינם מפחיתים את הוצאותיהם כי אינם יכולים, ומממנים את ההוצאות באמצעות הלוואות. רו"ח זורון כוכבי אמר שתלוי את מי שואלים אם המס הוא מס אמת. המס גבוה או נמוך זה בעיני המשתמש. רו"ח נדב הכהן אמר שהדבר האוטופי היה כשהנישום מרוויח משלם מס וכשהוא מפסיד הוא מקבל זיכוי.

המשחטה שלא היתה

עו"ד דן בהט מפרקליטות מחוז ירושלים, הגיש ביום 29.5.12 לבית משפט השלום בירושלים כתב אישום נגד יואל קרויז ומראד טרוה. כתב האישום הוגש בעקבות חקירה שהתנהלה במשרד חקירות מס הכנסה ירושלים והדרום. מכתב האישום עולה, כי במהלך השנים 2006-2011 ניהלו שני הנאשמים משחטה בשכונת מאה שערים בירושלים, אשר פעלה ללא רישיון ובלא שדיווחו לרשות המיסים על עיסוקם בהפעלת המשחטה. במהלך הפעלת המשחטה שני הנאשמים לא ניהלו ספרים כדין, לא הוציאו חשבוניות מס, לא דיווחו על הכנסותיהם מהמשחטה לרשות המיסים, לא דרשו חשבוניות מס מספקים וביצעו עבירות מס נוספות. כמפורט בכתב האישום, הנאשמים השתמשו במרמה ערמה או תחבולה לשם העלמת הכנסות בסכום כולל אשר הינו לפחות 2.5 מיליון ש"ח וכן לא שילמו מס עסקאות שלא כדין עבור עסקאות בסכום כולל של 2.5 מיליון ש"ח.

שולה זקן לא תשב בכלא

ביום 6.6.12 גזר כב' השופט חיים לי-רון מבית משפט השלום בירושלים - 4 חודשי עבודות שירות על שולה זקן, ראש לשכתו של ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט, בגין הרשעתה בסעיף אחד של מירמה והפרת אמונים על חלקה בפרשת רשות המיסים. בכך באה לקיצה פרשת רשות המיסים. הפרקליטות, שדרשה מבית המשפט להטיל על זקן מאסר בפועל שירוצה מאחורי סורג ובריה, שוקלת לערער על גזר הדין המקל, לשם כך פנו, מהמחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה לעכב את ביצוע עבודות השירות. בגזר הדין כתב השופט, כי "ככל שרם מעמדו של עובד הציבור במדרג השירות הציבורי, וככל שמידת הכוח שהוא מרכז בידו גבוהה, כך אמור, לדעתי, להתרומם רף הענישה". עם זאת, ציין בגזר דינו: "הנאשמת היא בסופו של דבר מזכירה בכירה בלבד."

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1

תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.